

(Kort bemærkning).

Lasse Budtz (S):

Jo, men jeg må sige til udenrigsministeren, at jeg synes faktisk også, ministeren nu i dette øjeblik har udtalt sig mere positivt, end vi har opfattet ministerens udtalelser tidligere.

Jeg håber, at ministeren lægger mærke til min udtryksmåde. Altså, det kan ikke nytte noget, at ministeren ryster på hovedet. Befolkningens opfattelse af ministerens reaktioner på Gorbatsjovs Murmansktales er simpelt hen ikke til at tage fejl af. Jeg tror i øvrigt, at det meget nemt kan dokumenteres, hvorfor befolkningen har fået den opfattelse, at ministeren blankt har afvist talen. Det tror jeg meget nemt kunne dokumenteres, hvis vi gik i gang med avisudklip og den slags ting.

Men det er da glimrende, hvis ministeren vil kalde det en myte og i dag vil afvise det. Det kan vi kun være glade for, for vores holdning er, at det er rigtigt, at der er kommet noget, der minder om højspænding i stedet for lavspænding i det nordiske område.

Når så Gorbatsjov kommer og siger: Dette angår også os, det er også et sikkerhedsproblem for os – og det er endda repræsentanten for det land, som man anklager for at have startet det hele og med god grund – lad os snakke om det, så skal man da selvfølgelig reagere positivt og sige: Ja, lad os endelig snakke om det.

Men tilbage står altså den kendsgerning, at det er en fornemmelse, at ministeren har afvist talen.

Må jeg blot sige til hr. Jørgen Estrup, at vi tænker os ikke, at den danske regering f.eks. skulle indkalde NATO-landene, Warszawa-pagtlandene og de nordiske lande til en stor konference. Og i og for sig kunne der godt have stået i dagsordenen »støttekonsultationer med«. Når der står »mellem«, så er det, fordi der løbende for øjeblikket er internationale konferencer, hvor man godt kunne tænke sig, at der kunne laves konsultationer, ikke egentlige forhandlinger og slet ikke i første omgang, men egentlige konsultationer på tværs af de tre grupper.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Ligesom andre har jeg også med nogen overraskelse, men også med nogen glæde, lyttet til,

hvad udenrigsministeren sagde i sin korte bemærkning i dag om Murmansktales. Hørte man ministerens svar på forespørgslen, måtte man, selv om det er formuleret høfligt, opfatte det sådan, at der var tale om en klar afvisning af en diskussion af det regionale problem, også selv om det jo netop er en pointe i Gorbatsjovs tale, at man anerkender den alliancetilknøytning, Danmark og Norge har, og de klare NATO-interesser, der ligger i området. Derfor er jeg naturligvis glad for, at udenrigsministeren i dag udtrykker sig, hvis det er rigtigt, lidt mere positivt i sin korte bemærkning, end han gjorde i sit lange forberedte svar på forespørgslen.

Jeg vil godt sige til udenrigsministeren, at jeg synes, det var en meget uklog første reaktion, ministeren og regeringen havde på Gorbatsjovs udspil. Jeg synes, at den norske udenrigsminister, Stoltenberg, med støtte i et bredt flertal i det norske Storting svarede langt mere klogt på Murmansktales, end udenrigsministeren gjorde.

Havde udenrigsministeren gjort sig den ulejlighed, inden han udtalte sig så kategorisk og så negativt, som han gjorde, med andre partier i Folketinget at finde ud af, hvad egentlig holdningen var i Danmark, så tror jeg, at ministeren havde givet et langt mere konstruktivt og langt mere imødekommende svar på Gorbatsjovs indbydelse til en dialog, end tilfældet var. Så kunne vi undervejs i den dialog, hvis den blev etableret, med styrke fremføre en række af de betæneligheder – som jeg i øvrigt deler – som var indeholdt i ministerens tale her i dag.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Jeg må gøre hr. Svend Auken opmærksom på, at den norske reaktion på Murmansktales stort set svarer til den, som den danske udenrigsminister og jeg har lagt frem i dag, idet den norske udenrigsminister har gjort opmærksom på i en tale i Stortinget, at det militære var således, som Gro Harlem Brundtland har udtrykt det, men man måtte gå videre med bilaterale aftaler om miljøvern, varsling af kernekraftulykker, videnskabeligt samarbejde i nordområdet, redningstjeneste.

Det er jo eksakt det samme, som vi foreslår, og det er den side af det, vi skal videre med for at få tillidskabende foranstaltninger.